

İnsan ve Sosyal Bilimler Dergisi

As a Popular Poet Özdemir Asaf and Loneliness Theme in His Poems

Yakup Atalay¹

Bartın University, Institute of Social Sciences, New Turkish Literature

ABSTRACT

Özdemir Asaf is a popular poet who has been writing poetry from Serveti Fünun Period until the end of Republic Period. The popularity of Asaf is an enhanced popularity within the framework of the possibilities and conditions of the day, and there are many reasons behind this popularity: the simple language and universal themes it uses, the short poetry understanding, etc. Popular craftsmen can only hold on this lane throughout their lives. The individual themes that she chooses as much as the style she uses to achieve this permanence also have a role. It is seen that the share of loneliness is undeniable among the themes in question. As one of the important figures of Turkish literature, Özdemir Asaf has also given much attention to the theme of loneliness in his poems. In his poems- as a return to his spiritual creation- he fled the environment, where he felt uncomfortable and unable to feel a sense of belonging, and his history of shelter as a natural consequence of his loneliness was frequently addressed.

Key Words: Popular literature, Özdemir Asaf, poetry, loneliness

ARTICLE INFO

Received: 04.05.2019

Revision received:

10.05.2019

Accepted: 11.05.2019

Published online:

21.05.2019

¹ *Corresponding author:*
Graduate Student
yakupatalay@gmail.com
05551755601

Popüler Bir Şair Olarak Özdemir Asaf ve Şiirlerinde Yalnızlık Teması

Yakup Atalay¹

Bartın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yeni Türk Edebiyatı

ÖZET

Özdemir Asaf Servet-i Fünun döneminden başlayarak Cumhuriyet döneminin sonuna kadar şiir türünde eser veren popüler bir şairdir. Asaf'ın popülerliği günün imkân ve şartları çerçevesinde gelişmiş bir popülerlik olup söz konusu popülerliğin ardında birçok sebep yatmaktadır: Kullandığı sade dil ve evrensel temalar, kısa şiir anlayışı vs. Popüler sanatkarlar genel itibarıyla bu kulvarda sadece yaşamları boyunca tutunabilirken Asaf, vefatından sonra dahi popülerliğini yitirmeyen ender sanatkarlardan olmuştur. Bu kalıcılığı yakalamasında kullandığı üslup kadar tercih ettiği bireysel temaların da rolü büyüktür. Söz konusu temalar içerisinde ise yalnızlığın payının yadsınamaz derecede olduğu görülmektedir. Yalnızlık teması Türk edebiyatı ve dünya edebiyatında sıklıkla tesadüf ettiğimiz temalardandır. Türk edebiyatının önemli şahsiyetlerinden olan Özdemir Asaf da şiirlerinde yalnızlık temasına çokça yer vermiştir. Onun şiirlerinde -romantik yaratılışının da getirisi olarak- rahatsızlık duyduğu ve aidiyet duygusuna eremediği çevreden kaçıp geçmişine sığınma durumu ve bu durumun doğal sonucu olan yalnızlık hissiyatı sıklıkla işlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Popüler Edebiyat, Özdemir Asaf, şiir, yalnızlık

MAKALE BİLGİSİ

Alınma Tarihi:
04.05.2019
Düzeltilmiş hali alınma tarihi: 10.05.2019
Kabul Edilme Tarihi:
11.05.2019
Çevrimiçi yayınlanma tarihi: 21.05.2019

¹ Sorumlu Yazar İletişim Bilgileri:
Yüksek Lisans Öğrencisi
yakupatalay@gmail.com
05551755601

Giriş

Özdemir Asaf'ı popüler edebiyat içerisinde yorumlamak, onu ve onun edebiyatını anlayabilmek adına dikkatleri celbeden bir husus olarak karşımıza çıkmaktadır.

Her şeyden evvel kelime kökenine baktığımızda Türkçeye Fransızcadan geçen "popüler" kelimesi, "bir bölgede yaşayan insanların topluluğu yahut genel olarak halk manasına gelen Latince *Populus* kökünden diğer batı dillerine az çok imlâ, telaffuz ve mana kaymalarına uğrayarak geçmiştir" (Yılmaz, 2014: 141).

Türk Dil Kurumuna göre; Fransızca "populaire" halkın arasında yaşayan motiflere, ögelere yer veren, onlardan yararlanan, halkın zevkine uygun, halk tarafından tutulan anlamına gelmektedir. Halk zamanla söz konusu bu zevk ve ilgi doğrultusunda popüler kültür diye tabir edilen bir yaşayış tarzını meydana getirmiş ve bu kültür değişik alanlarda kendini göstermiştir: Popüler sanat, popüler mimari, popüler siyaset, popüler reklamcılık, popüler dergi, popüler gazetecilik, popüler edebiyat, popüler yiyecekler...

Popüler kültürde temel felsefe üretimin tüketim için yapılması ya da tüketilecek olanın üretimidir. Ortaya konacak ürünün içeriği dönemin özelliği ve ideolojik fikirler baz alınarak üretilir. Osmanlı döneminde şiirlerin genel içeriği ilahi aşk iken günümüzde söz konusu içerikte şiirlerin yok denecek kadar az olması popüler kültürün bir etkisidir.

Popüler kültürde ana gaye daha fazla kazanmaktır. Bu kültür, kapitalizmin üretici toplumdaki tüketici topluma geçişte tüketen topluma ürün yetiştirme neticesinde kâr amaçlı ürettiği ürünü halka ulaştırma amacındadır.

Popüler edebiyat ise, genel manada geniş okuyucu kitlelerine hitap eden; okuyucuda merak, heyecan ve acıma gibi duyguları uyandırmayı hedefleyen; tamamen hızlı tüketime yönelik, basit vak'alar üzerine kurulu; olayların ve kişilerin kesin hatlarla ortaya konulduğu olmadık tesadüflerle örülü edebiyat ürünlerini kapsar (Yılmaz, 2014: 142). Bazı araştırmacılar tarafından ise kitle edebiyatı, yığın edebiyatı veya geniş kitleler tarafından ilgi gören edebiyat olarak adlandırılmaktadır (Deveci, 2017: 2).

Popüler edebiyat bünyesinde gerek ülkemizde gerekse dünya edebiyatında geniş kitlelere hitap eden şair ve yazarlar mevcuttur. Ülkemiz sanatkarlarından Yaşar Kemal, Oğuz Atay, Cemal Süreyya, Orhan Pamuk, Sabahattin Ali, Elif Şafak, Ahmet Ümit, Ümit Yaşar Oğuzcan popüler edebiyat içerisinde yer edinmiş popüler yazar ve şairlerimizden bazılarıdır. Sade bir dil ve akıcı üslupla okuyucu yormayan ve onların talebi doğrultusunda her daim eser veren bu yazar ve şairler ayrıca içinde buldukları topluma ayna olarak kültürün taşıyıcısı konumunda olmuşlardır. Söz konusu sanatkarların her biri ayrı bir formda varlığını devam ettirmektedir. Onların başarısı reklam panolarında, kullanıcıların rahat erişebileceği çeşitli sosyal medya sayfalarında, kitabevi ve kırtasiye raflarında yer edilmeleriyle doğru orantılıdır. Sanatkarın maddiyat arzusu ve de okurun yeni eser beklentisi popüler edebiyat içerisinde onların varlığını devam ettiren temel unsurlardır. Okuyucu açısından ise bir esere rağbet durumu onun sanatsal olmasıyla değil kendine, beğenilerine hitap etmesiyle ilgilidir.

Popüler Edebiyat İçinde Özdemir Asaf

Asaf Serveti Fünun döneminden başlayarak Cumhuriyet döneminin sonuna kadar şiir türünde eser veren popüler bir şairdir. Popüler sanatkarlar genel itibarıyla bu kulvarda sadece yaşamları boyunca tutunabilirken Asaf, vefatından sonra dahi popülerliğini yitirmeyen ender sanatkarlardan olmuştur.

Asaf'ın popülerliği günün imkân ve şartları çerçevesinde gelişmiş bir popülerlik olup söz konusu popülerliğin ardında birçok sebep yatmaktadır. Örneğin; kendisi siyasi kulvarda birkaç örnek dışında ürün vermemiştir. Dilini halkın anlayacağı sadelikte kullanmış sanat yapma telaşıyla onları yormamıştır, öyle ki 1960'larda nasıl yazmış ise günümüz yazımında da aynı form karşımıza çıkmaktadır. Diğer yandan temalarını daha çok evrensel yani herkese

hitap eden temalar içinden seçmiştir: Aşk, yalnızlık, özlem gibi. İçerik olarak her döneme hitap edecek nitelikte şiirler kaleme alan Asaf; gerek siyasi tarafsızlığı, gerek sade dili, gerekse kullandığı evrensel temaları ile hem döneminin hem de günümüzün okurunun nabzını tutmayı bilmiştir.

Asaf'ın bazen birkaç kelimeye dahi indirgenen kısa ancak anlamsal yoğunluk içeren şiirler yazması onun popüler edebiyattaki varlığını idame etmesini sağlayan bir diğer husus olarak karşımıza çıkmaktadır. Onun kendi deyimiyle şiir kısa ve öz olmalıdır. Okurun kısa şiire rağbeti ise kendi hafızasına kolay nüfuz etmesi münasebetiyledir.

Bir kelimeye

Bin anlam yüklediğim zaman

Sana sesleneceğim.

(Asaf,2016: 14).

Seçtiği temaların her yaş aralığına seslenmesi ise popülerliğinin bir diğer sebebi olarak karşımıza çıkmaktadır. Örneğin; genç kuşağı aşk, hasret, ayrılık gibi temalarla; ihtiyar okurlarını ise yalnızlık özlem ve ölüm gibi temalarla yakalamayı başarmıştır.

Maddiyat kaygısıyla pazarlama sektörünün onun şiirlerini çeşitli platformlarda kullanması durumu Asaf'ın popülerliğini devam ettiren bir başka husustur.

Ölüm yıldönümü gibi belli zamanlarda çeşitli kurumların konferans, dinleti gibi etkinlikler yapması da onun unutulup gitmesinin önüne geçmekte ve halkça bilinip yaşatılmasını sağlamaktadır.

Gençliğinde Mevhibe Hanım'la yaşadığı iddia edilen aşk hikâyesinin efsaneleştirilerek medya aracılığıyla okuyucu çevresine lanse edilmesi hususu da onun halk zihninde yer edinmesini sağlamış unsurlar arasında sayılabilir.

Genel bağlamda değerlendirecek olursak çeşitli sebeplerle halk nezdinde yer edinmeyi başarmış bir sanatkar olan Asaf'ın popülerliğinin dönemini aşmış günümüze de taşınmış olması bir yönüyle de onun sanatıyla bağlantılanmalıdır. Popülerliğinin ardındaki şiir dışı sebeplere odaklanıp onun sanatına dair olumsuz yorumlamalara gitmek pek de doğru bir tutum olmayacaktır. Zira kendisi halkın nabzını tutmayı bilmiş ve şiir dilini, temasını, yapısını bu bağlamda oluşturmuş ve okur tarafından umduğu yankıyı da bulmuş bir şahsiyettir.

Özdemir Asaf'ın Yalnızlığa Bakışı

TDK Türkçe sözlüğünde yalnızlık, “yalnız olma durumu, kimsesizlik, kimse bulunmama durumu, ıssızlık, tenhalık” ve bununla beraber “tek başınlık” anlamında kullanılmaktadır.

Psikolojik bir hâl olması münasebetiyle yalnızlığın hissiyatlar nevinde tanımı yapılmıştır. Kimine göre o, "tek başına/ kimsesiz olmaktan ziyade, bireyin arzuladıklarını, ihtiyaç duyduklarını veya kişiler arası yakınlıkta umduğunu elde edemediğinde yaşadığı itici bir duyguyken" (Paloutzian ve Janigian, 1986: 3-4), kimine göre ise "istenmeyen ve acı veren sübjektif yaşantıdır" (Bilgin, 2003: 422). Bir diğerine göre onun tek bir tanımı değil tanımları, daha doğru bir ifadeyle çeşitleri vardır: "Yalnızlığı oluşturan yaşantıları dayanak alarak, tek başına yaşamdan, bir başına kalmaktan kaynaklanan somut yalnızlık; yaşadığı toplumla bütünleşememekten doğan yabancılaşma biçiminde yaşanan yalnızlık; diğerleri tarafından ihmal edilme, dışlanma sonucu oluşan yalnızlık, çevre ile zayıf ilişkiler kurma ya da ilişkileri en aza indirme şeklinde bireyin kendi tercihi ile oluşan olgunluğa taşıyan, bir başka deyişle korku duyulmayan yaratıcı yalnızlık ve insanın kendini anlaşılmamış ve kimsesiz hissettiği gerçek yalnızlık(Geçtan, 2009:106)."

Yalnızlık işinin yaşanmışlığı ve hissiyatları doğrultusunda kendini gösteren bir hâldir, o ya da bu sebeple kendi kabuğuna çekilen insanın yaşadığı teklik ve kendiliktir. Bu

kabuğuna çekilme olayı aslında kişinin çevresindeki azlık ya da çoklukla pek de alakalı değildir. Kişi milyonların içerisindeyken bile yalnızlık duygusunu iliklerine kadar hissedebilir. Yalnızlık hissiyatının sebepleri üzerine pek çok sebep sayılabilir: Yapay yaşantılar, sahte insanlar, sosyal hayattaki devinim... Sebep ne olursa olsun yalnızlık bir kaçış ve kendine sığınma olayıdır. Bu, kimisi için bir melankoli kimisi için de huzuru yakalama durumudur. Kimi yalnızlığını bir ruhsal çöküntü içerisinde aktarırken kimisi bu durumdan pek de şikâyetçi olmayarak kalabalıklarda bulamadığı huzuru yalnızlığında yaşar.

Özdemir Asaf'ın yalnızlığı ise şiirlerinde kendisini bir hüznün hâliyle gösterir. Asaf, ait olmadığını düşündüğü ortamlardan yücelttiği yalnızlığına sığınır.

Asaf, Serveti Fünun döneminden başlayarak Cumhuriyet döneminin sonuna kadar şiir türünde eser veren popüler bir şairdir. Geniş kültür yelpazesine sahip olan Asaf, doyumluca yaşadığı çocukluğunu ve hayat tecrübelerini şiirlerine özenle serpiştirmiş ve bunları yaşarken okuyucuya da yaşatmayı bilmiştir. Asaf, birçok temaya şiirlerinde yer vermiş ancak ağırlıklı olarak; aşk, ölüm ve yalnızlık teması üzerinde durmuştur. Söz gelimi bir şiir kitabınının büyük bölümünü "Yalnızlık Paylaşılmaz" adlandırmasıyla yalnızlığa ayıran Asaf söz konusu kitapta "yalnız ve yalnızlık" kelimelerine toplamda 71 kez yer vermiştir.

1)Asaf'ın Şiirlerinde Yalnızlık Teması

Genel olarak Özdemir Asaf'ın yalnızlığı geçen zamanla birlikte geçmiş günlerdeki saflık ve güzelliği bulamamayla kendini gösteren melankolik bir yalnızlıktır. Ondaki bu durum kendini ötekileştirme ve farklı görme olayıdır. Zamanın getirdiklerinden daha doğru bir ifadeyle değiştirdiklerinden memnun değildir. Bu sebeple Asaf'ın şiirlerinde yalnızlığı, hüznün ve özlem temalarıyla iç içe görürüz. Geçmiş günlerini, çocukluk yıllarını çekildiği kabuğunda özlemle yâd eden Asaf yalnızlık temasını şiirlerinde ağırlıklı olarak ele almış ve bu temayı çoğu şiirine başlık yapacak önemle işlemiştir.

Başlıksız Şiir

*Uzağa değil, usta
Öteye hep öteye gitti;
Yalnızlığı ondandır.*

(Asaf, 2010:381).

Üç dizelik bu şiirde Asaf bize yalnızlığın sebebini vermektedir. Burada uzak ve öte kelimelerini farklı anlamda kullanan Asaf; uzağa değil öteye gitti, derken kendini ötekileştirerek kabuğuna çekilen insan portresini gözler önüne sermektedir.

Yalnızlığın Adı

*Derin bir uyku...
Düşümde
Düşündüm ister istemez
Aklıma takıldı
Yalnızlığın adı*

*Tam o sırada
Bir sinek
Beni uyandırdı
Gerçek bir sinek
Yalnızlığın adı
Düşümde kaldı*

(Asaf, 2010:422).

Yukarıdaki şiirde yalnızlığa tanım bulmaya çalışan bir Asaf görmekteyiz. Asaf'a göre yalnızlık bireysellik taşır, tıpkı uyku gibi kişiye özgü bir hâldir. Asaf'ın uykusunda yalnızlığı adlandırmaya yani tanımlamaya çalışması yalnızlığın soyutluğuna dikkati çekmek içindir. Yalnız insan kendini soyutlayan insandır. Şiirdeki sinek imgesi ise kişinin yalnızlığına dokunarak onu o soyutluktan uzaklaştıracak şeylerin yerine kullanılmış bir obje olarak karşımıza çıkmaktadır.

Akşamın Üstü

*Genç idik, umularda yalnızdık;
Anlamamanın gücü koşularımızda
Ve konularımızda bir sürü yanlışlık.
Şimdiyse ağır- ağır iniş yokuşlarımızda
Yalnız yalnızlık. (Asaf, 2010:414)*

Gençlik yıllarında Asaf sadece umularda yalnızdır. Bu, Asaf'ın yadırganan, belki de gerçekleşmesi mümkün olmayan isteklerinin olduğunun ve bununla birlikte gerçek manada yalnız olmadığının ifadesidir. Asaf; söz konusu istekler peşinde umarsızca koşturur, bunun doğal sonucu olarak da hatalar yapar. Ancak geçen zamanla ve yaşanmışlıklarla birlikte ondaki umarsızlık dinginliğe erip yerini büyük bir yalnızlığa bırakır. Artık o sadece umularda değil tamamen yalnızdır.

Yalnızlığa Övgü

*Mutluluğun gözü kördür,
Yalnızlık sağır.
Ondandır biri tökezleyerek yürür,
Öbürü uykusunda bile bağırır.*

*Mutluluk yalnız kendisini görür;
Unutur bu yüzden ilkin kendisini.
Yalnızlık kendi tutukluğunda özgür,
Boyuna bekler dönsün diye sesini.*

*Mutluluk alışır kendisine, ölümden beter;
Borçsuzluğuyla övünür, ama kedisi doğurmaz.
Yalnızlığın gidecek bir yeri yoktur;
Boyuna kapısına döner, açan olmaz.*

*Mutluluğun mezarları, yalnızlığın heykeli var...
Her ikisinin de saksılarında çiçek.
Biri hep başka bir renkle solar,
Öbürüyse ha açtı, ha açmayacak.*

(Asaf, 2010:415).

Bu şiirde mutluluğa ve yalnızlığa insansı özellikler yükleyen Asaf, kıyas yoluyla iki kavramı açıklama yoluna gitmiştir. Asaf için yalnızlık; sesini duyurmaya çalışan lakin kendi sesine dahi aksi seda bulamayan, tek başinalığında kapısını kimsenin açmadığı ancak tüm bu olumsuzluklara rağmen heykelvari bir edayla abideleşen övülesi bir kavramdır. Şiir boyunca

mutluluk ve yalnızlığı çeşitli yönleriyle karşılaştıran Asaf son bölümde mutluluğa mezar yalnızlığa da heykel yakıştırmayı yaparak mutluluğun geçiciliği yalnızlığın ise kalıcılığına vurgu yapmaktadır.

Yalnızın Durumları XV

*Kendi öyküsünü
Ne anlatabilen
Ne de dinleyebilen.
Kendi türküsünü
Ne yazabilen,
Ne söyleyebilen.
(Asaf, 2010:484).*

Asafın çevresinde kendi hayat öyküsünü anlatabileceği ya da kendisinden dinleyebileceği hiç kimse yoktur. Onun yalnızlığı öylesi tarife sığmaz bir hâldir ki türküye benzettiği yaşanmışlıklarını ne yaparsa yapsın yazamamakta ve dolayısıyla söyleyememektedir. Ayrıca ‘Yalnızlıklar Paylaşılmaz’ adlı şiir kitabının isimlendirilmesinden de anlaşılacağı gibi o, yalnızlığını paylaşamayacak kadar yalnızdır.

Yalnızlık

*Yalnız kaldınız sanırsınız,
Biliyorum.
Yalnız bırakılmışsınız,
Biliyorum.
Ötesi yok.
(Asaf, 2010:421)*

Asaf bu şiirinde yalnızlığın kişinin kendi seçimi olmadığını çevresince yalnızlığa mahkûm edildiğini belirtmiştir. Ona göre; yalnız kalan kişi değil, yalnız bırakılan, yalnızlığa terk edilen kişi vardır.

II

*Ötesi var:
Yalnızlık
Müziğin bile seni dinlemesidir.
Yalnızlık
İnsanın kendine mektup yazması
Ve donup-donup onu okuması
Yalnızlığın da ötesidir.
(Asaf, 2010:421).*

Yalnızlık kendiliktir; kalabalıktan uzaklaşmak, belki bir müzik açıp dinlemektir ancak yalnızlığın ötesi vardır. Sadece sen olmuşsan, artık müzik bile seni dinler olmuşsa, kendine mektuplar yazıp okuyorsan işte yalnızlığın ötesi budur. Asaf; yalnızlığını, tek başınalığını abartılı yaşar. Onun yalnızlığı kendine mektup yazıp tekrar tekrar okuyacak kadar abartılıdır. Ayrıca bu durum onun hissiyatın ötesinde gerçek manada bir yalnızlığın içerisinde olduğunu ele verir niteliktedir zira kendine mektup yazma durumu muhatap alınabilecek ikinci bir kişinin olmayışının doğal sonucudur.

Yalnızın Durumları

I

*Her şeyi süpürebilirsin;
Sonbaharı süpüremezsın.*

*Sen her şeyi süpürebilirsin;
Sonbaharı süpüremezsın.*

Yalnızsa

Sürekli bir sonbaharı

Süpürür hep.

Düşünemezsin.

(Asaf, 2010:480).

Bu şiirde Asaf "süpürmek" sözcüğünü unutmak, hafızadan silmek, yaşamdan atmak anlamlarında kullanmıştır. Sonbahar ise hüznün imgesidir. Bu bağlamda her şeyi süpürüp sonbaharı süpürememek insanın hiçbir zaman hüzünden hâli olmayacağını ifadesidir. Yalnız kişi kendini sonbaharın kurumuş yapraklarından sürekli bir arındırma peşindedir. Ancak kendi başınlığında yaşadığı tek mevsim sonbahardır ve daima sürekliliği olan bir hüznle hemhâldir. Dıştan bakan için ise bu anlaşılması güç bir durumdur.

X.

Yalnızın odasında

İkinci bir yalnızlıktır

Ayna.

(Asaf, 2010:483).

Ayna olanı olmayanı yansıtan bir nesnedir. Ne var ne yoksa muhatabına yansıtır. Aynanın karşısına tek başına geçen kişi ise karşısında yalnızlığından başkasını görmeyecektir. Bu da onun için ikinci bir yalnızlık anlamına gelecektir. Hem kendi yalnızlığı hem de aynada gördüğü yalnızlık... Bu durumda ayna yalnızın odasında yalnızın yalnızlığına yalnızlık katan olacaktır.

XXII.

Yalnızın adına

Hiç kimse konuşamaz..

O

Kendi kendisinin

Sanığıdır.

(Asaf, 2010:486).

Sanık, hukuki bir terim olup TDK'ya göre 'suçlu olduğu sanılarak mahkemeye sevk edilmiş kimse' tanımını karşılar. Suçlunun da kural ve kanunlar ışığında savunucusu avukat, yargılandığı yer mahkeme, yargılayanı ise hâkimdir. Bu şiirde Asaf yalnız kalan kişinin kendi içinde bir hesaplaşma hâlinde olduğunu, kendi mahkemesinde kendini yargıladığını belirtmektedir.

Sonuç

Bazı eleştirtirmenlerce hakkında olumsuz yorumlamalara gidilen ve popülerliğinin kendisiyle ilgili yapılan reklamlarla doğru orantılı olduğu iddiasında bulunulan Özdemir Asaf'ın sanat anlayışının derinlemesine bir incelemeye tâbi tutulması yerinde olacaktır. Zira söz konusu eleştirmenlerin görüşü ile okurun Özdemir Asaf'ı sahiplenmesi arasında büyük bir uçurum söz konusudur. Bu sahiplenişin sadece onun reklamının yapılmasına bağlanması kısır bir görüştür. Şiir kitaplarının defalarca baskısının yapılmasına ya da sosyal medyada şiirlerinin milyonlarca defa okunmasının ardındaki esas mevzu, okurun nabzını tutmayı bilen Özdemir Asaf'ın takındığı şiir üslubudur. Kısacık şiirlerinde karşımıza çıkan yoğunluk, bireyin iç dünyasına dokunanan temaları işleme, kullandığı sade dili, sanat yapma kaygısıyla şiirini boğup okurunu yormaması, her yaş grubuna seslenmesi, basit ama etkili olanı tercih etmesi gibi hususlar onu okunur kılmıştır.

Yazmış olduğu şiirlere yaşadığı hayatı aksettiren Asaf, bilge kişiliği ve çeşitli konulara eğilirken takındığı hayat felsefesiyle okurun gönül dünyasına girmeyi başarmış ve bu felsefi tutumu onu okura yön veren şair kimliği dışında bir bilge şahsiyet yapmıştır. Siyasetten uzak durması ve çağdaşlarının dâhil olduğu akım ve gruplara dâhil olmayışı onun bağımsız bir felsefe takınmasını sağlamıştır. Tüm bu değinilen hususlar onun gerek kendi döneminde gerekse kendinden sonraki zamanlarda okunmasını sağlayan unsurlar olarak karşımıza çıkmaktadır.

Günümüzde teknolojinin gelişimine bağlı olarak zayıflayan aile bağlarını da göz önünde bulundurduğumuzda Özdemir Asaf'ın bireysel temalardan yalnızlığı şiirlerinde sıklıkla işleme onun popülerliğini destekleyen bir diğer unsur olarak dikkatleri çekmektedir. Zira git gide teknolojileşen dünyada insanoglu da kendini giderek yalnızlığa itmektedir. Bu noktada Asaf'ın genellikle melankoli içeren yalnızlık temalı şiirleri okur için bir sığınağa dönüşmüştür. Ona göre yalnızlık kişinin kendini ötekileştirerek kabuğuna çekilme olayıdır. Yalnız insan kendini soyutlayan insandır. Yalnızlık kendiliktir, bireyseldir; paylaşılmaz. Ayrıca bu duygu kalıcıdır, kişinin tüm hayatı boyunca yaşamak durumunda kaldığı bir hissiyattır. Ancak kişi gerçek manada yalnızlığı olgunluk döneminde hisseder. Aslında bu durum kişinin yalnız kalma isteğiyle değil, çevresi tarafından yalnızlığa itilmesiyle ilgilidir. Çünkü ona göre yalnız kalan kişi değil, yalnızlığa terk edilen kişi vardır ve kişi terk edildiği bu yalnızlığında dâimi bir hüznün ve iç hesaplaşma hâlidir. Tüm bu görüşlerini kendi üslubuyla şiirleştiren Asaf, okurun duygu dünyasına dokunmayı başarabilen bir şahsiyet olmuştur.

Özdemir Asaf'a ve şiirlerine uzaktan bakarak onun popüler edebiyat içerisindeki yerinin ya da popülerliğinin içi boş bir olgu olduğu yanlışına kapılmanın ne derece hatalı bir görüş olduğu onun sanatına biraz daha yakından bakarak anlaşılacaktır.

Kaynakça

- Akgül, H. (2016). Yalnızlık duygusu ve ölçümü. *Sosyal Araştırmalar Dergisi*, (9), 273-289.
- Alkan, E. (2005). *Şiir sanatı*. İstanbul: İnkılâp Kitabevi.
- Asaf, Ö. (2016). *Çiçek senfonisi*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Asaf, Ö. (2016). *Lavinia*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Asaf, Ö. (2001). *Yalnızlıklar paylaşılmaz*. İstanbul: Adam Yayınları.
- Aydar, D. (2014). Popüler kültür ve müzik üzerine. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 7(33). 800-807.
- Bilgin, N. (2003). *Sosyal psikoloji sözlüğü*. İstanbul: Bağlam Yayıncılık.
- Deveci, M. (2017). *Popüler edebiyat ve Ayşe Kulin üzerine*. 20.02.2019, https://www.academia.edu/30991959/populer_edebiyat_ve_ayse_kulin_uzerine
- Erdoğan, İ. ve Alemdar, K. (2005). *Popüler kültür ve iletişim*. Ankara: Erk Yayınları.
- Geçtan, E. (2009). *İnsan olmak*. İstanbul: Metis Yayınları.
- Paloutzian, R. F. ve Janigian, A. S. (1986). Interrelationships Between Religiousness and Loneliness. *Psychotherapy and The Lonely Patient*, 2 (3), 3-4.
- TTKB, (1988). *TDK Türkçe Sözlüğü. (II, 1586)*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basım Evi.
- Yılmaz, A. (2014). Popüler roman ve melodram kavramları çerçevesinde Muazzez Tahsin Berkand ve sarmaşık gülleri. *Folklor ve Edebiyat Dergisi*, 20 (77), 141-142.